

αὐτεῖ, δοκῦντες καλλίορα ζητεῖν, τὸν αὐθρώπου φύσιν,
ἄρδειν αἰαζέπνει, τὸ κάλλιστον ὃν ἔχει καὶ γένιαδέσατον
αἴφαιρόμενοι. (§. ωμβ'. ωμγ'.) „Καὶ τὸ Θεὸν αἰτιῶ-
„ μένοι ἔτι οὐκ ἐποίησε τὸν αὐθρώπου κακίας αἰεπίσεκτον,
„ οὐλλ' αὐτεξέστιον, λατθανάκτινον ἐαυτὲς αἰτιώμενοι τὸν Θεὸν,
„ ὅτι λογικὸν ἐποίησε τὸν αὐθρώπου, καὶ οὐκ ἄλογον. (1)
„ Αλλὰ γαρ λόγις φρὸς τὰς τοιάτις (αἱρέσκει γάρ μοι τοῖς
Οίνομας φρὸς Χρύσιππον, καὶ τὸς ἀλλας τὰς καταδύλες πε-
ριφεύσεις τὰς ἡμῖν αὐτεξέστιον, γενίσαθαι ρήμασι) λό-
„ γες δηι μέχεται φρὸς αὐτὰς ποιησόμενα, σκύτος δέτι τῷ
„ δέστονων λαβόντες, ὡς ἐπ' αἰαγώγις παῖδας τὰς πλόρας
„ εὖ μάλα καταβατόμενοι τὰς αυτῆς.

Θεώρημα ΞΗ'.

§. ωμε'. „ **T**ὰ λεγόμενα πάθη, (ἃς ζωτικάστηνας ὀ-
„ ρέξεις μὴ συντόνετε καὶ σφεδρᾶς κινήσεως τῷ δὲ τῷ σώ-
„ ματι ὑγείῃ, καὶ μάλιστα τῷ αἴματι, καὶ τῷ πνεύματι τῷ
„ φυχικῷ εἶται φαῦλος (§. χπς'.) εἴτε μόνῳ τῷ σώ-
„ ματι, ὡς δὲ ψυχοκεντρῷ κείμενος ἔστιν, εἴτε τῷ φυχι-
„ μόνῳ καθ' ἑαυτοῦ, αλλ' εἰ τῷ συμαρτυρέων.

Εἰ δὲ ὡρέξεις τινες τὰ πάθη ταῦτα τίθεται εἶται (εἴ-
„ τανδ.) εἰ τῷ τὸ ὄρεκτὸν κειμένῳ φυχῇ (§. ωκά.), καὶ
φρὸς αὐτὸν, οὐδὲπ' αὐτῷ φερομένῳ, κείσονται πάθη. Εἰ δέ
τοι μὴ κινήσεως τῷ δὲ τῷ σώματι ὑγεῶν δημιύμα, (εἴ-
τανδ.) καὶ δὲ τῷ σώματι δῆλον ὅτι. Ἀρχὴ κτ.

Πορίσματα.

§. ωμζ'. Λ'. **K**αὶ ποιάτις αἰδησι; ἀρχα τὸ πάθος; αὐ-
τοῖς, ὡς τῷ ποιωντικῷ τῆς φυχῆς συμβεῖσιον μὴ τῷ σώμα-
τι;

(1) Νημέσ. πιεὶ Αἰθρόπη Χιρ. μ. κ.

τος. (§. Τξέ. Τξε'. κξ.) "Η ἐκ αὖσιν αἰδίσεως,, Ταῦ-
,, τῷ τοι καὶ τοῖς πάλαι κίνησις εἴναι τῆς ὄρεκτικῆς δυνά-
,, μεως αἰδητή, δηλὶ φαντασίᾳ ἀγχθεῖ, οὐ κακῶς (1) τὸ πά-
θος ἀερισται. "Ηπερ διαιρεσις τῆς ὄρεξεως εἴς τε τέλω λογι-
ζέω, καὶ ἀπαθή, οἷα οὐ κατὰ τέλω βέλησιν εἴραι λέγεται
(§. αλεξ. αλεξ.). καὶ τέλω αἰδητικέως καὶ ἐμπαθῆ ἔδο-
ξει ἔχειν εὖ (2). Οπερ Νεύπρος Καρπόσιος perceptiones,
,, aut sensus, aut commotiones animæ (3) φροσλίτεις,
,, οὐκ αἰδίσεις, οὐ παραχθὲς τῆς φυγῆς οὐκ ἀπεικόπως τὰ
παθήματα απέδωκε οὐσιαίκος.

Β'. Διαφέρει δὲ οὐκ τὸ φῦγει ὡν ὁ λόγος πάθη, τῆς
κοινοπίρας αἰδίσεως. α. οὐτε οὐ μὴ ἀπλῶς αἰδητις, οὐ
κίνησες φροσλίας περὶ ἀπαράχη, καὶ τῇ ἀρμογικῇ τῆς ζών-
συστάσει φροσικάσης τελεῖται, οὐ δὲ μηδὲ κίνησες σφοδροτέ-
ρας ἀνσκήπται τῆς ζώνης, καὶ πολὺν αὐτὸν αἴματι, καὶ
τῆς φυγικῆς πνεύματι συνγειράστης τὸν σάλον καὶ πάραχον.
β. Διὸ δὴ κίνητις φῦγει φύσις τῇ ὄρυξι πλεονάζεται εἴναι
,, αἱρεται. (4) Κατέβηται δὲ ἔχειν τὸ πάθος, ύπερέθη, καὶ
,, μέγεθος; αξιόλογον (5). β'. "Οτι οὐ μὴ αἰδητις, τῇ
ζωάσι τὴν αἰθητὴν καθ' εαυτῶν ἕρεμετο τὸ δέ τοι πάθος καὶ
ἔρεξε σωμᾶπται· ἔχει περὶ αὐτοῖς αἰδητογιστάμνος εἴποι,
αἷς οὐ τοὺς φρόντις τέλω βέλησιν, ἅπω καὶ περὶ τὸ πάθος οὐ αἴ-
δησις;.

Γ'. Ερευνητικὴ ἀπαρτία μὴ πάθος αἰδητις δέται, οὐ πά-
σα δὲ πάθος; αἰδητις.

Δ'. Καὶ οὐ φυγὴ δὲ χωρίζομέν τὸ σώματος, οὐτεράντι
καὶ πάτα αὔτο; φύσις;, τὸ πικτόν πάθων αἰεπίθεκτο; εἴ-
σις, οἵαπερ καὶ ἀπλῶς τῆς αἰδίσεως. (§. Τξε').

Ε'. Κατὰ δὲ τὰς αἰδητικάς παπελῆ τὸ κτίσιον κατη-

γο-

(1) Νικίτ. Καρ. 15'.

(2) Παραγ. Μεμ., Μεμ., Β'. Καρ. Ε'. Β. Ιωνίς. Πιερικόλ.
Καρ. 3'. §. 310.

(3) Καρ. ιε. τοι Παρ. Μεμ. Λ'. Αρρ. 37.

(4) Λιβύης. Παραγ. τορά Τιρατ. Βλάχ. ἐν Αρι.

(5) Νικ. Λιτ. Καρ. 15'.

γορεύντας, ἀπαραιτήτως κατηγοριτέα τῷ αὐτῷ, σὺν αὐτῷ
τῇ τῆς ὄποιαστν γιώσεως (§. Τξδ'.) καὶ αὐτῆς τῆς ὄρε-
κτικῆς διενάμεως ή απόστια. Καὶ οὐδὲ πεπάσει κατ' αὐτὰς
τὰ κτλίνη πυρίας εἰπεῖν, οὐδὲ διψίσει, οὐδὲ πρὸς συμβοτία
ἔξοιτρηθίσεται ὅλως, οὐδὲ μὴ κομιδῇ ἀλγήσει ποτὲ καὶ τοι
μελιδόν κατατικόμηνα καὶ σπαραγόμηνα, ω̄ μᾶλλον ή τὰ
φυτὰ ἐκπεμπούμενα, καὶ διπλοιάρμηνα. "Οὐδέν δὴ τῆς θαυ-
μασῶς βώτῳ φιλοσοφίσιν, οὐδὲ τέλιον ἀλογον ὄρεξιν, ἀλογον
δίλογος ὀιομαζέον, πλὴν ὅσου ἐν αὐθρώποις τοῖς νῦ ηγή-
λογος μετέχει; βελῆς οἰαστν οὐγέται καὶ σκέψεις.

Θεώρημα ΕΘ'.

§. αμ. „Επὶ τῷ ὄρεκτικῷ παθῶν, συμβάνεται
„τῇ φυχῇ καὶ τῷ σώματι ἀμοιβαίᾳ ἀληλυθέργεια, εἴτε
„ἀληλοπάθεια, καὶ ὁ βόπος ἡ ήμιν ἀγνοεύμενος.

Τὸ δὴ Α'. μέρος, οἷς αὐτῆς δῆλον τῆς συνειδήσεως. Ε-
πειδὴ δὲ οὐδὲν μόνη τῇ φυχῇ ἐνιδρυώμενον τὸ πάθος ἔστιν,
οὐδὲν μόνῳ τῷ σώματι, εἰλλαὶ τῷ συμαρτούμενῷ (§. αμδ').
ηὖτις ποιότης αἴθησις ἔστιν αὐτὸν καὶ κοινωνία (§. αμζ').
τέτε οὐσω καὶ τῇ ζεύῳ τῇσι ἐν ήμιν περαινόμενον, ὅποτε βαθεῖσι
αὐτὸ πάθος, τὸ ἐνδόσιμον χοίν, έπει τάπρον αὐάγκη με-
πχετεῖνται, καὶ ύπ' αἰλίλων ὥπος ἐν τοῖς πάθεσι, τὰ οἷς
ῶν ὁ αὐθρώπος συγχεκρότηται, ἀγεδαι, καὶ φέρεδαι, οὓς
μηδὲ τὸ σῶμα αἴβειται πεφυκούσαι, τῆς φυχῆς πρὸς τοῖς
εἰμιπαθῶς σρεκτοῖς ἐχάσης, μηδὲ τέλιοι φυχεῖς αἰ-
δοφορεῖν, τὰ σώματος φροσαπαθέσερον συμπερασμόν. Ο-
ρα τὸν ταῖς ψαυθέσ. (§. χπ.η.)

Ἄλλα καὶ τὸ Β'. εἶδεις αὐτὸν θραετὸς δογματιστής εἶναι
Θελήσεις, οὓς οὐκ αὐτὸν ἐκ πολλών τῆς θελόντος αὐτῷ τέλιον το-
στάτη πράγματος προσμαρτυρίσαις ἀγνοιαν. Εἰ δὲ ὅπως
ἡ φυχὴ πιεῦμα οὐσα, τῇ ὄπωστν κινεῖδαι, παραιτίος τῷ
σώματι γίγεται (§. Τξδ.). αἰσκαστον ὅλοις καὶ αἰτέμαρ-
πτον, ήμιν τε καὶ πᾶσι τοῖς θηλεικῶς φιλοσοφήσι φθάσαι
φροσμολόγηται, πόσῳ δὲ μᾶλλον ἐν αγνοίας αἰδύτοις θο-
κείσεται ὁ λόγος, καθ' ὃν ἀπόστολος η Ὡλη, οἵα οὐ, ἢ,

δια-

δύνεσιν καὶ ἀλοίωσιν ὅποιαν τῇ φυχῇ πνεῦμα δόσῃ φρο-
σεμποῖσαι; "Ἄρα, καὶ τοῦτο;

Σχόλιον.

Τοῦτος φυχῆς τε τῷ καταθυμίαν αὐτῇ δύνων α-
ναερεφύσης τοῖς λογισμοῖς, ρύων πνεύμα αὐτίκα καὶ στοιμοτέ-
ρα γίγνεται τὸ σῶματος ἡ φροντίς, πλείων δὲ καὶ δαψιλεσέρα
τὸ πνεύματος ἡ δύναμις. "Ἄρτει δέ πνευματική καρδία, πλα-
τυόνται δὲ σφυγμοί, σύμπα δὲ χαροπόν, καὶ πνεύμων ἐν
φυιδρότητι θάλπον, πή τε ἐπανθάντι τῆς, ζεόας βησιμον
παρεπιδεικνυμένης τὸ γαύδιον, καὶ τῷ βητίζειχοντι τὸ μειδύ-
ματος, ταῦδον τῆς φυχῆς λαμπρῶς καταγγέλλει· πάνυτιον
δὲ εἴτε τῷ ἀνδεσέρων τῇ φυχῇ διενθυμηθεῖαι εἰπέλθοι,
καὶ τῷ σώματι αὐτῷ ταῖς εἰργυμάσις οὐδέσσεσι τὰς ὑπά-
τιωτάτις βητητυμβάνει παθαίνειν· ὡρίος τε δέ εἶλο πα-
ρεῖται καὶ βλέμμα σκυθρωπὸν, καὶ σκναγμός πολλάκις καὶ
δάκρυον, σφυγμοί τε σκνάγμοι, καὶ τὸ σωλάγχυνον τῆς καρ-
δίας ὑπεκλεῖπον, καὶ πνεῦμα, καὶ αἷμα νωθέσερά τε κατε-
σάνται εἰς κίνησιν, καὶ αἱμβλύτερα, τῆς φυχῆς αἰειδήλως τὸν
ἀθυμίαν μίωσεν. Εἰτ' αἰάπαλιν τὸ σώματος κακυμόνου
μὴν, καὶ τοῖς ἀλγενοῖς κατατεινομένης τῇ φυχῇ ἐκ τῷ ακο-
λάχετο δυθυμία καὶ λύπη, πνοσκωῶς δὲ καὶ ιδεῖς οὐτιθυμί-
να, δέθυμία καὶ γῆθος. Καὶ ἐν θυμοῖς δὲ, καὶ βητηθυμίαις,
καὶ ἐλπίσι, καὶ φόβοις, ὥντος ἀπαριέτητος δέ τοι καὶ ἀφυκτος ἡ
τῷ μερῶν αὕτη ἀληλοπάθεια, ως ταύτης ἀρθείσης μηδὲ
τὸ πάθος συνίσαθαι. Διὸ καὶ εἴτε ἐκ μακρᾶς ἔξεως, ή
μᾶλλον ἐκ θείας τητος μοίρας, ἀσυμπαθῆ ἔχειν φθορή τι
τῷ δέσμῳ τοῦ ἐκτος θύμηται, ή αἰάπαλιν, πή τῆς ἀπαθείας
πλεονεκτήματι τὸν τοιότον αθυμοτυπίαν εἰώθαμνον, τῆς ἐν
σῶματι καὶ σαρκὶ αἰθανεῖται τιθέμενοι κρείττονα. Τῇ μὴ δὲν
πλησιάζει τῇ φθορῇ οὐδὲ λόγος ἀληλοπαθεία τὸ πά-
θος καταφαινεται.

„Ως τῆς τήκετο καλὰ παρῆσα δάκρυχεύστης.

„Κλαιάσσης ἔχει αὐδρα παρίμονον. Λύταρρ Οδυσσείς

τῷ ασυμπαθεῖ τῇδε δέξα πρὸς τὰ ἔσω κινήματα θαυμάσιος παρέφαντα τῶν αἰπάθετων. Καὶ γάρ

„Θυμῷ μὴ γούωσαι ἐλέαιρε εἴναι γυναικα,

„Οφέλμοι δ' ὀστεῖ κέρα ἔσαστα, οὐ σίδηρος.

„Ἄβρύμας ἐν βλεφάροις, δόλῳ δέγε δάκρυα καῦθεν.

Ο δέ ἐν τῷ πλεονάζοντος ὑφαιρέσει τὸ μετενοπαθὲς παρεπιδεικνύμενος, τὸν ἀδραπτον ἐλέγχει, ὃ συμβατίζεται μὴ ὑπ' ἄλληλων καὶ φύσιν τὰ μέρη, κολάσται δέ τὸ χεῖρον, τῷ κρείττονι υπεικονικού ἢ περάχοντι. Καὶ καλῶς πάλιν Ομηρος εἶπον·

„Τὰ δ' ἀγαθά γέτε ἀρέπεται γεώς, γέδετε λίμνη

„Ταρβεῖ,

„Τὸν φόβον νέκι αἴρετε, ἀλλὰ τὸν ἀγαν φόβον, γῆ κατλῶς τῷ Πλεύτρχῳ σετημείωται·

Άλλα γάρ (ὁ τὸ Β'. ἡ) τίς αὐτὸν ἔχει, ηγετεῖσαι ὅπως οἱ φυχὴν τὸ σώματος ἀγεθαῖ τὴν φέρειν πίφυκεν; ὅπως οἱ ἄλλοι φύσιες, γῆ μηδὲν ταῦτα τὸ γιγάντειν καὶ αἰπλῶς βάλειν, προστῆκον εἶναι κατ' οὐσίαν γοεῖται, τὰς καὶ τὰς δύσυμίας καὶ δυδυμίας, δηπυμίας τε καὶ ὄργας, καὶ ελπίδας, καὶ ππίας, καὶ τὰς λοιπὰς, ὅσαι τῷ πικέτε θύες εἰσὶν, αἰλοιώσεις, καθ' αὐτῶν ἔρειναι καὶ αἴλλοιεῖναι διάγαται; τῇδε δὲ τοιότων καὶ δηπαίσεως καὶ αἴσεως νέκι αἰεπιδεικτῶν ὄρκολογομένων, πῶς οἱ αἰπλεσάτη οὐσία, τὸ κατ' αὐτὰς μᾶλλον ὕστορεται καὶ τὸ ἥττον; Διεῖ τὸ γέννητον τοῦτοις εἰπεῖτε τῇδε Νεωτέρων, αἴρχαιον δόγμα αἰορύζειν εἰς πολλὰ κείμενον, καὶ μέσην τινὰ φυχῆς τὴν σώματος, εἰσοι φυχὴν ἀλλὰ τὸν θεόν τὸ πάθη τῆς αἰλογίας, καὶ τὰς κατ' αὐτὰς αἰλοιώσεις αἰαδεχομένων (1), οἱ δὲ πάλαι πᾶς τῷ Πλάτωνα εἰπεσθεῖστο. Τητέρα δὲ τῷ Πλεύτρχῳ, οἱ Χιρανεὺς ἴσαται (2) ταῦτα τὰς τε εἰς φυχῆς καὶ σώματος ἐν αἰδράπτῳ διπλότερον, ἥτις (γῆ φυσίς) οὐ εἴμε-

(1) Γαϊστέρ. Κυδβόρτ. καὶ ἄλλοι παρὰ Γενιλιαν. ἐν Β'. Μίρ. τῆς Μετρ. Ορ. ἀ. Σχ.λ. Καὶ οἱ αὐτ. ἐν Προτ. τέ. Λειθμ. 5.

(2) Εἰ τῷ πιεῖ τῆς Ἡδίας. Αρετῆς.

Η ἐμφανεῖται δέ, καὶ ἔπειραν μίξιν εἰσάγων, καθ' τοῦ αὐτοῦ, τῆς δέ της φυχῆς ἐν ἑαυτῇ συνθετόν τι, καὶ διφυές, καὶ αὐθόμοιον, ὡστερὲ ἔπειραν σώματος τῷ ἀλόγῳ φρὸς τὸν λόγον αὐτάγκη τινὶ καὶ φύσει συμμιγότος, καὶ συναρμοδοτούσας της. Ἐκτε τῷ Πυθαγόρῃ πειμαρούμενος, τῷ δέ της Μυστικῆς τῷ ἀληφῶν τῷτο κιλεῖν καὶ αἴσχυνθεῖσαι αποδόσαντος, καὶ εἰς τὸν Πλάτωνος αὐταμφίδοξον τιθίμενος, τὸν ὡστερὲ τὸν τὸν παντὸς φυχῶν, πῶτοι καὶ τινὲς αὐθράπτα, εἰκείης οὐσας διτόμοιραν, μηδὲ ἀπλῶν εἶναι καθ' αὐτῶν οὐδὲ μοροσιδῆτινα, οὐδὲ αἴσχυνθεῖται. Ή μήποι τῆς τείτης πεύτης ιστιασθεῖσι, ἀποπός τε δέ, καὶ οὐδὲν εἰς διασάφησιν τῷ κατὰ πάθη συμβαίνοντος τῷ φυχῇ συναστοφέρεσσα, οὐδὲν εἰλασσόνων, εἰμὶ καὶ πλεισταντῶν δυχερετῶν τὸ περάγμα ἐμπίπλησιν. Εἰ γάρ ἀλλόντι κακεῖνο, πῶς τῷ ὅλῃ συμπεπειχθεῖσται; πῶς όταν τῷ σώματος πείσθεται; εἰδὲ ὅλη τις, οὗτος μὴ καφέροι λεπτότητι τὸν τῆς ὅλης λόγον μηδὲ βάλλεσσα, πῶς αὐθίς τῷ αὐλῷ τῆς φυχῆς κοινωνήσει, τῷ δὲ παθαίνεται. Εἰδὲ γὰρ οὐδὲ τοις πάτων οὐδέπερον εἶναι φίσωσιν, αὐτὸς δὲ, ζόφως ζόφον περσεπιχένσι, καὶ αἴγνοις ἐκ μέσου ποιῆσαι πειρῶνται τινὲς ἄγνοιαν. Εἰ δέ τέως μηδὲ τῆς φυχῆς όταν τῷ παθῶν κινεῖσθαι τὸ λογικὸν λέγωσι, τὸ δέποι ἀλογον, θαυματόν δοσον πάλιν ἐκθράσκει τῷ λόγῳ διπορεῶν τὸν ἑρῷ σμιλῶς, ἀλλὰ σφικίαν. Τί γάρ, τὰ τινὲς απλῶν φυχῶν εἴτε ἐναντίαν συγχρετεῖν ἐπέλειν ἀλογάπερον το, καὶ βιαιότερον; Πῶς δέ οὐδὲν ἐκ τῷ πάθει τῷ λογικῷ διπορεύεται, εἰ τῷτο ἔκείνω συνδιαβρέφεται; πῶς δέ οὐδὲν ἐκ τῷ λογικῷ τῷ ἀλόγῳ, εἰ ὑπὲκείνω τῷτο μερφάται, καὶ διδιθυμέται; Άλλ' οὐδὲν διπορεύεται ἐκ τῷ πλαστικοτοῦ διφελος. Καὶ ὁμολογητέον τοινιν, τινὲς μήτε τῷ αὐθράπτῳ μερῶν πατέται τε πάθη αἰλιπλοπάθειαν, αἵς ἐναργέστε δόγματι καὶ τὸν ἔρηπτον εἶναι αἴπεινόντων, οἵα πολλά τῷ τῷ τῷ Φιλοσοφίᾳ καὶ ἀλλα, ὡν τῷ ὅτι δέ της γινωσκομένης, τῷ ὅπως τε καὶ διετί δέσιν, ηγούνται.

§. ωρ. Α'. **Ο**ρθῶς οὐκ ἔχον ἐγενέθει μοι δοκεῖ λόγοφαι-
τεῖται ὡς αἱ κατὰ πάθη ὄρμαι, ὅτε μὴ δότο τῆς φυχῆς,
ὡς οἵ αἰτιας διεγέρειται ἀρχονται, ὅτε δὲ οἵ αὐτῶν τὰ σώ-
ματος. Διόποι καὶ οὐ πάθη παθῶν ἐκπονήσας Νεώπερος (1)
ἢ κακούβης, οὐ τῇ κινήσει τῆς ζωτικῆς πνεύματος, ὡς αἰτίω
φύσικτικῶν τὰ πάθη αἰστιθέματος, οὐτε τάπει αἰσθητικῶν
χοριζαν, ὡς δῆθε τῶν τάξιν τῆς φύσεως θερέταντα, οὐ
τῇ ἐνοχῇ φυχῆς φροναταρχικῶν τὰ πάθη δύσποδες (2)
ἢ παύστοι δίκαιοις. Τὸ γάρ δὴ ταῖς αὐτίληψεις τῷσδε αἴγα-
θαν ἢ κακῶν τὰ πάθη πρώτιστα διεγέρειται ἀλιθεῖς οὐ-
χός τοι, ἢ τῇ αὔξεστει τῷ καὶ φύσιμοι τῇ ἐκείνων
σωματιδιδόνται ταῦτα, καὶ δημόρωνται (§. χπά.) οὐδὲ
τῶν φύλετος οὐδὲν, ὡς τοὺς μὲν σωματική τις φρονβολή, οὐ
διέδεσις ἔξωθεν δημόσα τὸν αὐτίληψιν ἐνειργάσατο, οὐφέντης
ἢ ὄρμη, καθ' εὖ τὸ πάθος· ἀλλοτε διαίσπαλιν ἡ φυχὴ
αὐτή, καὶ μόνη τῆς ἐκ τῆς σώματος αἴφορμῆς, τῷ τε ὄρεξη
οἵ εαυτῆς φροσέρχεται, καὶ τῶν ἐν τῷ σώματι τεκμηρίαν αὐ-
τοβελήτοις ἔκινος.

Β'. "Οτι δὲ τὰ πάθη οὐκ ἔχει τῆς τῷ λόγῳ γίνεται δη-
κρατείας αὐτόθεν κατεργατές. Ἐπειδὴ δὲ τῷ παθῶν, νυῦ
μὲν τὸ σῶμα φρονατάρχει, τοῦ δὲ φυχῆς αὐτοκινήτως κα-
θάπτει εἴρηται (αἰωτ.). τῷ ισῷ λόγῳ η φυχὴ παρέσαυ-
τῇ κείμενον ἔχει, ὥστε δὲ τὸ μὴ εἰς πάθος τὸ σώματος
ηγείθει, ὥστοι τὸ μηδὲ ἐπεδαιτε. (ὅρα §. χπζ'. καὶ §. ωμδ'.
Ἀειθμῷ Γ'.) Διὸ τόπο δὲ οὐλόγης εἰς τὸ δημόσιον τὸ
λόγων, καὶ μὴ, φέρετε ποτὲ Ἀεισοτέλει (3) διηρημένα, τὰ πά-
,, Ση δημόσιον ποτὲ λόγων κατόκα εἴρηται γίνεται, οὐτε
,, πέ-

(1) Καρκίσ. Πτερὶ Πάθ. Μήρ. Α'. "Ἀρθρ. 27.

(2) Γεννάδιος. Μητρόφ. Μήρ. Β'. "Οεισμ. 1. Συζ.

(3) Ἐγ τοῖς Ἡπέιροις.

„ πέφυκε πείθεινται λόγῳ, καὶ κινεῖνται, ὡς αὐτὸς ὁ λόγος
„ κελεύῃ ὅπλα τῷ φύσιν ἔχοντων αὐθρώπων (1).

Θεώρημα Ο'.

§. αγά. „ **A**γωνείσως τοῖς πάθεσιν ἥδονῆς, ή λύπης
„ παρέπειται αἰδησίς, καὶ τὸ μᾶλλον, καὶ ἄττον.
„ Ή δὴ καὶ τὰ πάθη τῷ τε ζωτικῷ πνεύματι, καὶ τοῖς ἄλλοις
„ ψυχοῖς, καὶ δῆλα πάτων ποιεῖς εὐγνωμόνην αἰλοΐσι-
„ σις, ἄττοι, ὡς οὐ κατὰ φύσιν τὸ σώματος ἀπαιτεῖ αρμονία
„ τελεῖται, καὶ τεῦθειν ἥδονῆς, ή ἔχειν τῶς, καὶ οὐ τῆς λύπης
„ αἰδησίς, ἐκ τῆς σωματικῆς πάντας κινήμα-
„ τας ἢκ ισομετρίας, αἷς ἔχουπε δηλιτάσεις δέχεται καὶ υφέσεις,
„ αἴλοτε ἄλλως. ὡς καὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἄττον, ὃν τοῖς πά-
θεσιν, ή τῆς ἥδονῆς, ή λύπης αἰδησίς δεῖται αἰχαίνειος.

Σχόλιον.

§. αγβ'. **Δ**ιακερτέον δὲ τάποις τὸ ήδυ καὶ τὸ λυπηρόν, ή
κατ' ιδέαν σκοπύμνα, τῷ τῷ ὄρεξτικῷ δητικλίσειν τε καὶ α-
ποσροφῶν τελικῶς κινητικὴ γίνεται. (§. αγδ').) Διακε-
ρτέον δὲ καὶ τέλος ἐκ τῆς δητικλίσεως, ή δητοτυχίας τὸ τέλος
παρεπομόνεων ήδονῶν τὸ λυπηρόν, (§. Αὐτ.) τῷ δὴ τηλε-
τῶν μετεῖην αὖ ποτε τῇ φυχῇ, καὶ ταῖς κατὰ βεβλησιν ψυ-
λογικῶν ἀπαθετέραις ὄρεξεσιν. Ωσαύτως δὲ οὐδὲ περὶ τῷ
καὶ θεωρέαν ήδονῶν, οἵας ὃν τοῖς μαθήμασιν ήδειναι φα-
μένη τὰς φυχὰς τῷ φιλεπιτημότων, οὐδὲ περὶ τῷ ὃν ταῖς
„ καλαιῖς περιζεύειν, αἷς οὐ πάθη, αἴλλα πείσεις καλεῖν εἰώ-
„ θασιν. (2) Εἰ βάλει δὲ καὶ τὰς κατ' αἰδησίου φιλικὰ ή-
δονὰς ή λύπης οὐδεμοις ὑπέξελε τῷ λόγῳ, οἷον εἴτις διά-
δες

(1) Νεμίσ. Περὶ Ἀὐθρώπων Κεφ. 15'.

(2) Αὐτ. Κεφ. 1. n.

δές ὀσφρισάμφος, οὐ περπυόντι ίδων, οὐ γλυκέας δύπογονος
 σάρμφος, οὐδέως διατεθείη τὸ αἰδηπέλον, οὐ γάρ άποδης τύ-
 ναυτίον, εἰ δυσώδες ὀσφρίσαιτο, οὐτε αἰχρόν ίδειν καὶ α-
 καλλές ίδοι, οὐ πικρῆ γόμφοιο, οὐ συφάδης, καὶ τῷ τοιά-
 των. Περὶ δὲ ἐκείνων μάλιστα ἐκδεκτέου ἔμπειδα, αἷς στὸ
 τὸ πάθος μετάτινος παραχῆς ὄπισθιμος, σὺν ίμεν πρατεῖ,
 κατ' ἔνδοτέραν τινὰ Ηκισθαντάς ήμας αἰδηποῖς, οὐδο-
 νας αἰδηπούμενα καὶ λύπας. Αἱ δὲ ποιῶνται ὀπαδοίπας εἰ-
 σὶ τοῖς πάθεσι, καὶ τέτοις συναύξεσι, καὶ συνεπιδιδόσιν,
 οὐ συωφίσανται καὶ συναπεμαρτύνονται ταῦλόγως, ὅποια-
 ποτε αὖτις οὐ, οὐ δὲ τῷ αἴματι καὶ τοῖς πνεύμασιν ὄπισθι-
 μενοικεσταί ἀλλοίωσις, καὶ μεταβολή. Ήπειρὰ δὲ τοῖς ὀπαδοῖς
 δηλούμενας τοῖς πάθεσιν οὐσας οὐδονάστε καὶ λύπας· καὶ οὐ
 εἰς Θευμαδίας Θέαθεσις τῆς Φυχῆς, καὶ οὐ εἰς τῆς ταύτης αὐτο-
 θέτης αἰδημίας, οὐκ αὖσι σωματικῆς ἀλλοιώσεως γινόμεναι
 οὐδοναὶ καὶ λύπαι εἰσὶν, εἰχὶ τοῖς πάθεσι παρεπόμεναι,
 πάθη δὲ σὺν τοῖς ἄλλοις μάλιστα τὰ ὄπισθιμότατα. Τῶν τοί-
 νων σωματικῶν οὐδοτῶν, αἱ τοῖς πάθεσι ἔπονται, τὸν δύρ-
 ομένων αἴεισα ὁ Νεμέσιος διαιτήσας ὑπέθεστο (1). „Τέτων
 „ αἱ μὴν εἰσὶ (φυσικὲν) αὐαγκαῖαι ἄμα καὶ φυσικαὶ, οὐ
 „ χωεῖς ζεῦ αἰδιώσατο· οἵς αἱ βορεῖαι αἱ τῆς ἐνδείας αἱ
 „ γαπληρωτικαὶ, καὶ τὰ ἐνδύμαστα αὐαγκαῖα. Αἱ δὲ φυσι-
 „ καὶ μὴν, οὐκ αὐαγκαῖαι δέ, οἵς αἱ καὶ φύσιν, καὶ καὶ νό-
 „ μον μίξεις. Αὗται δὲ εἰς μὴν τελείωμοι τὰ πάντας
 „ θύρας συντελῦσι, διωποῦ δὲ καὶ χωεῖς αὐτῷ σὺν παρ-
 „ θενίᾳ ζεῦ. Αἱ δὲ τοτὲ αὐαγκαῖαι, τοτὲ φυσικαὶ· οἵς οὐ
 „ μέδη, καὶ οὐ λαγνεῖα, καὶ αἱ πλησμοναὶ τελείωματα δι-
 „ περβαίνουσαι· τοτὲ δὲ εἰς θεοδοχῶν τὰ θύρας ήμῶν συμ-
 „ βαλλονται, οἵς οὐ καὶ νόμον συνασία, τοτὲ εἰς σύσασιν
 „ τῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ περοσβλάπτωσι. Τῷ τούτῳ καὶ Θεός
 „ ζῶντι μόνας μεταδιωκτέον τὰς αὐαγκαῖας ἄμα καὶ φυσι-
 „ καὶ οὐδονάς· τῷ δὲ μετ' ἐκείνου, σὺν διπλερα πάξει τῷ α-
 „ ρειγῷ πεπαγμένῳ, ταύτας τε, καὶ τὰς φυσικὰς μὴν, οὐκ α-

„ να-

(1) Νεμέσιος Κεφ. ιη.

„ναγκαίας δὲ, μετιένον μὲν τὸ προσήκοντος καὶ μέβυ, καὶ
„βόπις, καὶ καρψ, καὶ τοπια· τὰς δὲ ἄλλας φύκτεον παν-
„τὶ βόπις· ἀπλῶς δὲ πίγμεον πάντας εἶναι καλᾶς ἴδοντας,
„τὰς μὴ συμπεπλεγμένας λύπη, μήτε μεταμέλεικα ἐμ-
„ποιώσας, μήτε βλάβης ἔτερας γρυντικάς, μήτε τὸ με-
„τέλεα περιχωρέσας, μήτε τὸν απεδαιμόνιον πίμας ἕργων ε-
„φελκύσας ἢ τὴν πόλιν, οὐ καταδελέσας.

Θεώρημα ΟΑ'.

Γ. αγγ'. „ Τὰ πάθη τῆς ζώων ἀπλῶς θεῖν αἰναγκαῖα·
„Ἄδειον μέττον δὲ τὸν αὐθρώπῳ ἐπαφελῆ θεῖ, καὶ ἡ αὐθρω-
„πος, εἰ μὴ εἰς ὑπερβολὰς ἡ διεκπίπτουσα.
Ἐπιτόνια δὲ θεῖ τὸν ὄρθξεων, αἷς τὸ ζῶον, ὅσα μὴ εἰς
σύνασιν τῶν οἰκείων καὶ σωτερίων σωτελεῦνται θεῖν, ἥπερ ἔ-
χει διωρίμεως, μεταδιώκει, ὅσα δὲ εἰς φθοραν φέρονται,
εἰκλίνει καὶ διαφθείρει. Ἀρα τὸ Α'.

Τῷ δὲ αὐθρώπῳ, ὃς νῦν θεῖ (Σωκρατικῶς θαῦται) ἔν
σώματι, πολλοῖς μὲν προσεκτέον, πολλῶν δὲ ἀφεκτέον, οἵς
αἱ ἀλύπως τε καὶ ασφαλῶς τὸν σωματικὸν δὴ τότον διανύ-
σεις βίον. Πρὸς δὲ τὸν, καὶ μέβυον, τὸν ωδὸν τὸ λόγον διερζέ-
μενον, διεγείρεται πέφυκε, καὶ κινεῖθαι. Ἀρα καὶ τὸ Β'.

Σχόλιον.

Ε' **Γ. αγγδ'. „** Εἰσι γὰν καὶ πάντες τὰ πάθη συστατικά τῆς
„ζωαῖδες οὐσίας. Αὐτοὶ δὲ πέτων, οὐκ εἴσι συστιῶσι τῶν
„ζωῶν. (1) Οὐ δέ τοι πάς φύτει παρεπομένας αὐτοῖς
εὑδείας πληρῶν, μηδὲ ωδὸν πείνης κινάμενος καὶ δίψης τὸ ζῶον,
ἐπείγοιτο, καὶ εὖδε τὸν οἰκείων αὐτέχοιτο, μηδὲ τὸν ἄλλοξίων
ἀπέχοιτο, μηδὲ ωδὸν μηδὲ ἐκείνων ήδεως, ωδὸν δὲ τόπων ἀν-
δῶς

(1) Νερίσ. Κιφ. 15'.

δῶς διατίθεμνα. Οὐδὲ μὴ ἐν σφίσιν ἀμυνέσαι, καὶ δι-
σώζειν ἑαυτὲ τῇ πολεμίων, ἐπόμας αὐτὸν ἔχοι, μὴ τὸ
δυμάτικόν μα, καὶ τὸ πληθυσμόν τῷ ἑαυτῷ εἶδος φρον-
τίζει, μὴ φρὸς σωκτίαν ὄργῳνται, καὶ αὐτὸν τῷ φύστων αν-
τοῖς ἐπιμεληθείη, μὴ φρεπαθῶς φρὸς αὐτὸν ἔχονται. Καὶ
τῷ αὐτῷ πρώτῳ δὲ, εἴτις καὶ τὸς Στωϊκὸς, φρὸς μηδεὶ μὴ
ἔνται γενίσιμα, νοσήματα δὲ ἀττα, καὶ κακώσεις τινὰς εἴραι
ἀπλῶς τὰ πάθη διοφαίνοιτο, ἵπται δὲ τοιότος μηδεὶ τῆς α-
λύχας σοᾶς, κοίνειον ἔοικε τὸν αὐτῷ πρώτον ἐμψυχότερον. Πῶς
δὴ μὴ αἰαχκαῖα τῷ ζωτικὸν ἐλκούτι τὸν δηλί γῆς βίον, τὲ
τῆς ζωάδες συστάσεας φρεπαθῶντα; Εἰ δὲ καὶ αρετὴ
τῷ ἑδεῖξον αὐτῷ πρώτῳ, καὶ φρεπαδέσατον, πῶς καὶ σωτελῆ εἴ-
σαι αὐτῷ τὰ ὄρεγτικὰ ταῦτα κινήματα, ἀλλὰ καὶ φρὸς αρετῶν
κούβα γίνεται, καὶ αρεταὶ αὐτοῖς εἰσὶν, εἰ μόνον χωρὶς τῷ
όρετῷ εἴη φυτικόνδικα λόγος, μηδὲ εἰς αἱμοτείας ἐκπίπτον-
ται; „ἔοικε δὴ σωματικῶν τοῖς πάθεσι τῷ τῷ οὐδεῖς
„αρετῶν, ὡς Ἀεισοτέλης φησίν. (1) Ταῦταὶ δὲτ βάλε-
„ται ὁ λόγος τὸ πάθος ἀξιερεῖν παντάπασιν. (2τε δὴ
„διωκτὸς, ὥπερ ἀμενον). Άλλὰ δρον τινὰ, καὶ τάξιν δηλ-
„τιθεῖς αὐτῷ, τὰς οὐδικὰς αρετὰς ὡκε αἱπαθείας γένος,
„αλλὰ συμμετείας παθῶν, καὶ μεσόπτως ἐμποιεῖ. (2)
„Τὰ δὴ πάθεα τὰς αρετὰς ὅλα· φέρται γάρ καὶ τὸ
„τέτοις αἱ αρεταί. (3) Καὶ δεῖ τοίνυν ἔξιν τὸ δέοντος υ-
„πάρχοισαν τῷ αρετῶν, καὶ μεσόπτως τῷ παθέων, μη-
„τ' αἱπαθεία, μήτ' ἐκπαθεία ἡμέρα· ἀλλὰ γάρ αἱπάθεια
„αἱπαρόρυητον καὶ αὐτοφυσίασον, παρέχεται τὰν φυχῶν
„ποτὶ τὸ καλόν· ἀλλὰ δὲ τὰ πάθεα τὰν φυχῶν, καὶ αἱ-
„τεπιλόγιστον. (4)... γίνεται γάρ ἐκ τῷ παθέων ἀλλά
„ρεταὶ, καὶ γεννηθεῖσαι πάλιν σὺν αὐτοῖς σωματικαὶ....
„Οὐκ ἀφελεῖν ἐν δεῖ τὰ πάθεα τῆς φυχῆς, τοτε γάρ αἱ-
„φέλιμον, αλλὰ σωματικόσαδαι ποτὶ τὸ λόγον ἔχον τὸ
„δέοντος, καὶ τῷ μετείω.

Σχό-

(1) Ήδικ. Βιβλ. 1. Κεφ. 1.

(2) Πλέταρχ. Πτερὶ Ηδικ. Αριτ.

(3) Θεογ. 6 Πυθαγόρ. Πτερὶ Διεῖδ. (4) Αὐτ. Αὐτ.

Σχόλιον Β'.

§. αγ. Οὐκέποδε σκοπεῖ τοῦδεν δόξαιμεν ἃδ' ὅντας· οὐτα, εἰ σωμάτιον πολὺ σύδες ἔκατον τῷ παθῶν διέλθειμεν, ἀς τὸ μηχανῆς ἔχει φρὸς ἀλλιλα αὐτὰ, καὶ τίνα τὸ παραπόμπα εἰκάσῃ πάστιθέμενοι. Ἐντησόμενα δὲ τὸν λόγον διπὸ τῆς ήδονῆς αρξάμενοι καὶ τῆς λύπης. Ἡδονὴ καὶ λύπη, μηχανῆς δηλοῖς λειποῖς τῷ παθῶν ὄπαδοι τινὲς γινόμεναι μαθάσσεται (§. αγ. α. αγ. β.). ἢ δέ, αὐτὸν τότο, πάθη ὄντα καὶ αὐτὰ, τῷ παθῶν αἴπαντων κείνεται τὰ καφελαῖσθεντα, καὶ αφ' ὧν, οἷονεὶ ρίζαις, τὰ ἀλλα ἔοικα μάφυεδαι· » (1) τῷ δὲ παθῶν ήδονᾳ καὶ λύπᾳ ύπέρτατη. (2)

Ἡδονή.

§. αγ. Εἰς δὲ ήδονὴν ἀπλῶς ήδεῖατις καὶ φαιδραὶ μάθεσις τῆς φύχης, δηλὶ αὐτιλίθει αγαθὸς παρόντος, δηλίσημον τινὲς αἴλλοισιν ἐμποιεῖσθα τῷ σώματι. Διὸ καὶ κίνησις λεῖαν αὐτεῖς ὠρίσαντο, τῆς καὶ τηνὸς λύπης βαχυτέρας γίνεταις πινόσεως αὐτιδιγειλάμψει. Ιδιαίτερον δὲ ήδονὴ ἀλογος δῆτι φασὶν ἐπαρτις· οὐ δὲ χάρα εὐλογος ἐπαρτις· ηὖτε ασυλισμὸς ὁ δηλὶ τοῖς αγαθοῖς τοῖς αἰπροσδοκήτοις· καὶ οὐ δηλὶ τοῖς τῷ σώφρονος ἔργοις δύφρεσσιν. Εὐθεμία δέ, οὐ δηλὶ μάθμοντι, καὶ αἰσπιζητοσίᾳ παντός. Καὶ οὐ μὴ δι' αὐτῶν ήδονὴ κύλησις· οὐ δὲ δι' ὄψεος τέρψις, οἷονεὶ βέβητος τοῖς οὐσιαστα, καὶ παροβοτὴ τῆς φύχης δηλὶ τὸ αἰειμένον. Διάχυσις δέ, αἰάλυστης αρετῆς. Ἐπιχαρεκακία δὲ ήδονὴ δηλὶ τοῖς τῷ πέλας αἴτυχήμισιν· δηλὶ τύτοις δέ καὶ ήδονὴ κατασηματικὴ ακέστη, οὐ διπλανέστερης ἀλγηδόνων, καὶ οἶον αἰσχλησίατις ζητεῖται.

σα

(1) Βαῦματιςέρ Πτερυγιατολ. Μέρ. Γ'. Κεφ. 1. §. 133.

(2) Θεογ. Ἐγ τοῖς πιει Ἀρετ.

σα τελεία. (1) Καὶ ὅποι μὲν Προδίκος, τῷ οἱ δότε τῆς Στοᾶς, ἐκάστῳ τῷ ὄνομάπω τάτων ἴδιόν τι σημαινόμενον υποτάσσοντες, τῷ γομοθετῶντες αὐτικρις τῷ ὄνοματι. „Τὸ „ μὲν τοι εἰπεῖν ἡδονὴ χαρᾶς οὐχ ἀμάρτιμη, ὥστερ οὐδὲ „ τῶν μονάδας αἰδιαίρετου Σείδας φησί. (2)

Γίνεται δέ τις καὶ τόδε τὸ πάθος τῷ σκολεῖν πλαυσμὸς, καὶ τῷ εἰ αὐτοῖς ὑγεῶν, καὶ τῇ αἴματος μάλιστα αἴρασθαις, καὶ οὐκ λοφοφορία ταχίστη καὶ δαφιλοτέραι, οἷς καὶ πλημμυρεστος ἐνίστε τῇ ὑπερβολῇ τῷ πάθει, καὶ τῶν καρδίαν βληκλύζοντος, καὶ θανάτου σχέδιπνα φρομυντόνται. τῆς δέ φυχῆς γηθεμένης οὐ τῷ πυρίματος δέχεταις, καὶ αὐτῷ φαιδρώντες τὸ φρόσωπον, καὶ τῷ μέλιτι πάντες οἵοις μάκρι φίξει, καὶ μᾶλλον εἰκίνητε ἀπεργάζεται. Αρίσανται δὲ υπὸ χαρᾶς πολλάκις καθίμενοι, καὶ οὐδὲ μήτεν οἷοι τοισι, ξέχεσι δὲ, καὶ σκιρτῶσι, καὶ χεῖρας ἐπ' ἀλλήλαις αἴσκροτοις, καὶ ἀδυσι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐντυχεῖν, καὶ φεύγεταισιν αποδίδοσι τὸ Θυμῆρος. Οὐ γὰρ οὐδὲ σιγῶν, οὐ χαρᾶς αἰσάζονται, οὐδὲ μόνωσιν. Καὶ δαφιλές δέ, καὶ ηπειροῦ ἐκγελῶσιν, εἰ τύχοι τὶ μάλιστα τῷ αἴθαι τῷ φέρεται δόξαντος, οὐδὲ τῷ τῇ γέλωτος. Φυχῆς γὰρ Θυμηδόσης ὁ γέλως, κατ' Επίκτην εἰπεῖν (3) οἰονται τοις δέσμοις τὸν ὑπερέκχυτον χασις.

Λύπη.

§. αὐτόν. Λύπη δέ τοι οὐδέποτες αἴδης τῆς Φυχῆς, δέ τοι αἰτιλήτει κακῆ παρέντος, οὐκ αἴδη σωματικῆς αἴλλοιαίστεως. Αλογονούσείσαντο συιστολῶν, οὐ δόξαντος φρόσφατον δέ τοι κακῆ παρησία. (4) Καταμειζομένοις δέ καὶ ταύτην, οἷς μὲν ἐπ τῷ

(3) Ὁρχ. Ἀγρότ. Πιεπαντ. Πτερὶ Παθῶν, καὶ Σείδας εἰ λίξ.
Νόσοι.

(2) Σείδ. εἰ λίξ. Χαρᾶ.

(3) Επίκτη. εἰ τῷ Εγχηνεδίῳ. Κιφ. μγ'.

(4) Ἀγρότικ. Πιεπαντ. Πτερὶ Παθῶν.

τῷ λόποις εσμάτων καὶ τῇ μεγέθει, ἀλλοὶ μὴ δῆλοι λύπη ἀφωνίαν εἰποιῶσσα, ἀλλοὶ δὲ λύπη βαρύτατα· (1) ὅχλησις δὲ λύπη συνεχωρύσσα· βαρύθυμία δὲ λύπη βαρύτα, καὶ αἰσφυχή μὴ διδύσσα. Σφακελισμὸς δὲ λύπη σφοδρός· Οδιώνος δὲ λύπη ὄξεια· ως δὲ ἐκ τοῦ αἰτίου, ἔλεος καὶ οἰκτος λύπη επ' ἀλλοτεῖοις παχοῖς, οὐ δηποτοῖς παράξιαν τεταπεικωμένοις. (2) Φθόνος δὲ λύπη επ' ἀλλοβρίοις αγαθοῖς, ὡντὶ μὲν ἀγάπῃ συνηπται, οὐ δὲ μίσει. Ζῆλος δὲ λύπη ἐπὶ τὸ ἀλλοις ὑπάρχειν, οἵτινες δὲ μη, ἐν φρενὶ τῷ τῷ πεδίῳ πάθος εμφανίζεται. Πονός δὲ λύπη επ' αἰράτη τέλεις. Δυσχέρεια δὲ λύπη εἴτε συντίουσα λογισμῶν. Άντα δὲ λύπη εἴτε αἰσλογισμῶν. Μεταμέλεια δὲ λύπη επὶ αιμαρτίμαστι πεπραγμένοις. Σύγχυσις δὲ λύπη τῇ διοράφῃ τὸ σῆργον, τὸ δὲ μέλλον τὸ καλύτερα. Λαθυμία δὲ λύπη αἰσληπίζοντος οὐντὸν δηποτεῖον τοῦ παροστήκοντος. Νέμεσις δὲ λύπη δηποτερομένοις πονήσῃ τὸ παροστήκον. Δυσφορία δὲ δῆλοι λύπη μετὰ διποείας τῷ πῶς γενόσται τοῖς παρεσταῖ.

'Η δὲ τῷ σώματι καὶ ταῖς λύπαις εἰποιημένη δύσθεσις, τῇ καὶ τὰς ιδοναῖς ως εἰκὼς συντιωτάτη. Σπενῦται δὲ λυπταμένοις τὰ σκούπη συστελέμενα, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς υγεῖα, καὶ τὸ αἷμα πορὸ τοῦ ἀλλοι, καὶ τὸ πνεῦμα, οἷον δόποναρκεῖ, καὶ αἱμβλαώσται. Διὸ καὶ ὑπερφυῶς ὁ ἐκ Ναζαρὲω,, μέγας (3) δισμὸν παρδίας τῶν λύπων οὐνόμαζε. Κατπαῦθεν γαθεῖς εἰσὶ, καὶ αἱμβλεῖς λυπτάμενοι, κάπω τε νευδόκτες εἰς γάλην παταπίπτεν τὸ δόμινα, καὶ χαιῶντι βλέπον, καὶ λελυμένον ἔχοντας ὀχιστίτε, καὶ βαρὺ τεκέσσι, καὶ ποτνιῶνται τοῖς ἀλλοις, τείτε τῶν σιγλῶν αἰσθάζονται, καὶ τῶν μόνωσιν, καὶ δακρύσσει δε, καὶ κόπτονται. Εἰ γάρ τοι, καὶ ταῖς ιδοναῖς τὰ πολλὰ τὸ δακρύειν φαίνεται πρᾶγμαλυθεῖν, ἐκ λύπης ἀλλ' οὐ τίνος συμανακεκραμένης καὶ τότε τῷ θυμηδίᾳ. (4) Τὰ δὲ δάκρυα, καὶ τὸ πλεονάζον τῆς λύπης

(1) Νεμίσ. Κεφ. 13'. Καὶ Ἀνδρόν. ὁ Πειπατ. εἰς τῷ περὶ Παθ.

(2) Μέγας Βασίλ. εἰς Ψαλμ. ριβ'. Δαμασκ. περὶ Πιθ. Κιφ. λά.

(3) Γρηγόρ. ὁ Θεολόγ. παρὰ Βλάχω ἐν Ἀρμενίᾳ.

(4) Βιδδαῖος ἐν Ἡθικ. Θεολογ. Σελ. 210.

πης δότοφερτίζει, ως κέρα τῇ δότοθλίφει τῷ ἐκ τῆς αἴσινων
ύγεων, τὸ ἔκλελοιπός τῆς κινήσεως ἀνυῖνται. Καὶ ὁ οἶνος
„δὲ ὡς τὸ πνεύματῶδες, διὸ καὶ δότε οἶνον φιστὶ (1) πᾶς
„ἢ λύπαις. Καὶ τὰς φίλους τὰ λυπηρὰ σχετικάσαι,
καὶ διεξιστάνται. Καφίζονται δὲ οἱ λυπάμενοι, καὶ τῇ φίλων
„συναλγάντων. Διὸ καὶ δότορίσαινται αὗταις, πότερον ὡστερ
„βάρες μετελαμβάνονται; Ηὐτὸν μὴν τοῦτο οὐ παρασία δεῖ
„αὐτῷ μίδεσσα στατα, καὶ οὐ σύνοια τῷ συναλγεῖν εἰλάττω τὸν
„λύπην ποιεῖ; (2) Ηὐτοὶ τῷ συναλγεῖν αὐχλαῖν τῇ
συντυχίᾳ, καὶ προσλαλιᾶς σχερρίπιζοντες οἵσιν καὶ διασκεδα-
νῶντες τῆς καρδίας δότοσκονται. Διὸ καὶ ὁ Γραγούδης· (3)
„Συνάλγησον, ως ὁ κάμινον δακρύων μεταδεῖς.

„Ἐχει καφόπτει μόχθων.

„Ιδούρεν δὲ ἄλλως τὸ τῆς λύπης ψαστεῖλαι, καὶ λόγος δι-
δεικνύει μὴ ποσάτον τὸ δεπότρον εἶναι, οὐδίκου δοκεῖ τῷ πά-
ροντι. Οὐ δέ εἰσι; (4)

„Οὐκ εἶσι λύπης ἄλλο φάρμακον βροτοῖς,

„Ως αὐδρὸς ἄθλος καὶ φίλη παραιτεστις.

Καὶ δέ (5)

„Ἡδύγε φίλη λέγος εἰσὶ τοῖς λυπαρμένοις.

II 1.

(1) Παροιμ. Κεφ. κ δ'.

(2) Αεις. Ήθικ. Βιβλ. 3'. Κεφ. ειδ.

(3) Εὐεπίδης ἐν Ανδρειαίδῃ.

(4) Αὐτ. εν Διι.

(5) Μενάδρος.

Π Ι Ν Α Ζ

Τ ΩΝ

ΕΝ ΤΗ ΦΤΧΟΛΟΓΙΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ω Ν.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΡΟΣ

ΚΕΦ. Α'. Περὶ ὧν σφίσιν ἔαυτοῖς προσέχοντες σωμάτιμ χνεγειῶν, καὶ διωμεων.	Σελ. 5
ΚΕΦ. Β'. Εἰ αἱ καὶ τῆς φροντείσας διωματικαὶ ἀνέργειαι τῇ ἀπλώς σωματικῇ καὶ ἐνύλῳ φύσει προσήκεστι. Καὶ εἰ τὰ τὰ σώματος πάθη, καὶ οὐ στράπω τυχῇ προσωκείω- ται.	20
ΚΕΦ. Γ'. Τίς οὐ τῆς λογικῆς τυχῆς Οὐσία;	62
ΚΕΦ. Δ'. Περὶ Διωμεων τῆς οὐ μην Ψυχῆς· καὶ Πρῶτου περὶ Διωμεως Κινητικῆς.	147
Β'. Περὶ Διωμεως Αἰδητικῆς.	154
Γ'. Περὶ Διωμεως Φαντασικῆς.	195
Δ'. Περὶ Διωμεως Μυημονικῆς, οὐ τοῦ Μυήμης.	215
Ε'. Περὶ Διωμεως, οὐδὲ ιδιαιτερον Νόν καλεῖμδι.	226
Ϛ'. Περὶ Διωμεως Ορεκτικῆς, καὶ τοῦ Θελήσεως, καὶ τῆς παρεπομόνων αὐτῇ· εἴφ' οἷς καὶ τοῦ Παθῶν.	255